

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.524/2022/6/II.

A felperes:

Felperes, felperes címe

Az alperesek:

Alperes1, Alperes1 címe – I. rendű

Alperes2, Alperes1 címe – II. rendű

Az I- II. rendű alperes képviselője:

Antoni Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Antoni Péter ügyvéd – az I. és II. rendű alperesek képviseletében

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Budapest Környéki Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 21.P.20.037/2021/45.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendő alpereseknek személyenként 45.000 (negyvenötezer) - 45.000 (negyvenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget és 96.000 (kilencvenhatezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás releváns része szerint a II. rendő alperesi egyesület, melynek az elnöke az I. rendő alperes, a felperes pedig a II. rendő alperes tagja volt 2018. évtől kezdődően a 2019. december 3-ai kizárásáig. A 2019. szeptember 22-én országos teniszbajnokság megszervezésére és lebonyolítására került sor a II. rendő alperes által, amelyen a felperes is részt vett.

A bajnokságot követően 2019. október 11-én a szövetség irodájában megbeszélést tartottak a tenisz sportágról. Ezen részt vett – többek között – a felperes és az I. rendő alperes is. A két órán át tartó megbeszélésen a verseny lebonyolítási szabályzat elkészítése is téma volt, megállapodás jött létre, miszerint azt a felperes készíti el. A megbeszélést követően több nappal a felperes egy nyolc oldalas emlékeztetőt küldött a megbeszélésen részt vevő személyek részére. Erre a felperesi iratra 2019. október 28-án kelt nyilatkozatában az I. rendő alperes az alábbiakat reagálta és a levelet az országos szövetség elnökének megküldte:

„NYILATKOZAT

Alulírott, Alperes1 (Alperes1 címe) alatti lakos nyilatkozom a 2019.10.11-én a szövetség irodájában történt tenisz sportágról tartott megbeszélésről.

A kétórás megbeszélésnek egy egymondatos megállapodás lett a vége, miszerint Felperes a tenisz edzővel egyeztetve elkészíti a teniszverseny lebonyolítási szabályzatának tervezetét.

A megbeszélés után 4 nappal Felperes egy 8 oldalas, igen részletes emlékeztetőt küldött a beszélgetésben résztvevőknek, amire senki nem kérte fel. Az emlékeztető alapján feltételezem, hogy a beszélgetésről hangfelvétel készült, ami a kérésünk és engedélyünk nélkül történt.

Elképzelhetetlennek tartom, hogy hangfelvétel nélkül, emlékezetből, ilyen részletességgel valaki leírjon egy 2 órás beszélgetést, időrendi sorrendben, szó szerint idézve az ott elhangzottakat.”

A II. rendő alperes a helyiségben 2019. november 6-án elnökségi ülést tartott, amelyen részt vett elnökként az I. rendő alperes, valamint tanú10 alelnök és név6 elnökségi tag. A napirendi pont a felperes egyesületi tagságának kezelése volt. A jegyzőkönyv az alábbiakat tartalmazza:

„1.

2019. október 11. napján 10 órakor a helyiség1 egyeztető megbeszélésre került sor, melyen részt vettek: tanú1, tanú3, Alperes1, tanú2, tanú4, valamint Felperesi beavatkozó és Felperes az Alapítvány képviselőjében. A megbeszélés arra tekintettel került összehívásra, hogy megoldást találjanak a felek az Alapítvány képviselői és a tenisz sportolók, illetve edző vitájára. A megbeszélés közel 2 órán keresztül tartott és egy rövid megállapodással ért véget,

mely szerint Felperes a teniszedzővel egyeztetve elkészíti a teniszverseny lebonyolítási szabályzatának a tervezetét. Négy nappal később emlékeztetőt juttatott el e-mailben a résztvevőknek Felperes, mely üzenete mellékletül csatolt okirat olyan részletességgel tartalmazta a megjelentek nyilatkozatait, hogy felmerült a résztvevőkben annak a határozott lehetősége, hogy az Alapítvány képviselői a hozzájárulásuk nélkül a megbeszélés teljes időtartamában hangfelvételt készítettek.

Felperesi beavatkozó az Alapítvány kuratóriumi elnöke, tanúl elnöksasszony telefonos megkeresésére tagadta a hangfelvétel útján történő rögzítést, állítása szerint ő és Felperes a teljes, közel kétórás megbeszélés tartalmát jegyzetelés nélkül az emlékeikből képesek voltak rekonstruálni.

Az elnökség nyilatkozatot szerzett be a résztvevőktől, mely nyilatkozatokban minden résztvevő tanúsítja, hogy az általa és a többiek által előadottak mind időben, mind tartalomban olyan pontossággal kerültek rögzítésre, mely kizárólag hangfelvételtől történő rekonstruálását engedi. A nyilatkozatban kifejtik, hogy a jegyzőkönyv olyan pontossággal idéz a jelenlévőktől, mely lehetetlenné teszi a jegyzetelés útján vagy emlékekből építkező jegyzőkönyv megírását.

A megbeszélés tárgya és tartalma továbbá a résztvevők személye alapján semmi nem indokolta, indokolhatta, hogy a hangfelvétel készítését ne jelentse be előre a készítője. Hangfelvétel készítése vagy felhasználása akkor nem minősül visszaélésnek, ha arra közvetlenül fenyegető vagy már bekövetkezett jogsértés bizonyítása érdekében közérdekből vagy jogos magánérdekből kerül sor, feltéve, hogy a hangfelvétel készítése vagy felhasználása a bizonyítani kívánt jogsértéshez képest nem okoz aránytalan sérelmet. Egy egyesületi sportverseny kiírás- és lebonyolítás vitája nem felel meg a fent leírt kimentő feltételeknek, így jogsértőnek minősül.

A hangfelvétel alapján készült jegyzőkönyv szétküldésére - és így nyilvánosságra hozatalára - vonatkozó jogi védelem önálló, független attól, hogy a felvétel elkészítése hogyan történt. Nemcsak a felvétel elkészítéséhez, hanem annak nyilvánosságra hozatalához is külön engedély szükséges. Általános szabály szerint a felvétel felhasználása célhoz kötött. Tehát jogszerűen készített felvételt sem lehet külön, erre vonatkozó hozzájárulás nélkül többszörözni, másnak átadni, vagyis az eredeti céltól eltérően felhasználni.

Az engedély nélküli hangfelvétel készítése és nyilvánosságra hozatala súlyos személyiségi jogi jogsértés, melyet Felperesnek tudnia kell. Az Alapítvány képviselői által tanúsított jogsértő magatartás kihat a tag helyzetére is, hiszen egy érzékeny jogterületen a tag jogi és törvényes képviseletét ellátó képviselők súlyosan hibás döntése a tag Alapszabályban rögzített (5.2.) kötelezettségeit is sérti...

...EH 2019-11-06/1

Az elnökség úgy ítéli meg, hogy magatartásával Felperesi beavatkozó és Felperes súlyosan jogsértő magatartást tanúsított, ezzel megsértette a jelenlévők személyiségi jogait és az alapszabályban rögzített taghoz méltó magatartást nem tanúsították.

A fenti indok alapján az elnökség indítványozza, hogy a közgyűlés zárja ki Felperest az egyesületből. Az elnökség felhívja a tag figyelmét, hogy az Alapszabály 4.2/d pontja alapján kizárási eljárást folytat le.”

A jelenlévők a jegyzőkönyvet aláírták. Az elnökség ezt követően közgyűlést hívott össze 2019. december 3-ára, a 2019. november 11-én kelt meghívókat postai úton és e-mailben is megküldte a 25 fős tagságnak. A meghívó melléklete az elnökségi jegyzőkönyv volt.

Az Országos Teniszbajnokságról az I. rendű alperes cikket írt a transzplantáltak „újságnév” című országos lapjában, amely a 2019. decemberi szám 50. oldalán jelent meg.

Az írásban az I. rendű alperes felsorolta a női, a férfi és a páros helyezetteket, valamint az alábbiakról tudósított:

„Országos Teniszbajnokság

Szeptember 22-én rendezte meg a Pest megyei egyesület az őszi országos teniszbajnokságot, ami egyben válogató volt a 2020-as, helység3ban megrendezendő Európa-bajnokságra. A versenynaptárban kiírthoz képest, programütközés miatt, egy héttel előrébb kellett hoznunk a versenyt.

Nagyon nagy szerencsénk volt az időjárással, gyönyörű napsütés volt, egész nap egy felhőt sem láttunk az égen. Még viccelődtünk is, hogy természetesen én megrendeltem a jó időt.

A verseny előtt pár héttel megismertük név9t, aki vesetranszplantált és már régóta teniszezik. Edzésen említettük neki, hogy nemsokára lesz a verseny, jöjjön el közénk, ismerje meg a többieket, induljon el. Mondta, hogy szívesen megméretteti magát. Lejött közénk és megnyerte a versenyt!

Jövőre folytatjuk.”

Az írást több kép illusztrálta.

[2] A felperes a megváltoztatott keresetében kérte annak megállapítását, hogy az I. rendű alperes a „újságnév” című újság 2019. decemberi számában közzétett cikkében megsértette a jóhírnévhez való jogát, továbbá a II. rendű alperes közgyűlési meghívója mellett küldött levelébe foglalt állításával, miszerint „engedély nélküli hangfelvételt készített és azt nyilvánosságra hozta, súlyos jogsértést követett el”, továbbá a 2019. október 24-én és 2019. október 28-án kelt közzétett nyilatkozataival megsértette a jóhírnévhez fűződő jogát.

A II. rendű alperes azzal, hogy a 2019. november 6. napján kelt elnökségi ülésen és annak EH 2019-11-06/1. számú határozatában, valamint a 2019. december 3-án tartott közgyűlésén felvett közgyűlési jegyzőkönyvvel, és annak KH/2019.12.03/4. számú közgyűlési határozatával megsértette a jóhírnévhez való személyiségi jogát.

Kérte továbbá, hogy a bíróság tiltsa el az alpereseket a további jogsértéstől. Az I. rendű alperest kérte arra kötelezni, hogy saját költségén írásban, ugyanazon személyek számára, akiknek a két nyilatkozatát megküldte, és a cikkét közölte, nyilatkozzon, hogy róla túlzóan bántó véleményt nyilvánított, valótlanul állította, hogy a 2019. október 11-i beszélgetésről a jelenlévők hozzájárulása nélkül hangfelvételt készített, a „újságnév” című. 2019. decemberi számában pedig a felperes arcképe helyett másik személy arcképét tüntette fel, mint az Országos Teniszbajnokság 2. helyezettjét.

Kérte továbbá a II. rendű alperest arra kötelezni, hogy írásban az alábbi nyilatkozatot tegye: „Az EH 2019-11-06/1. számú elnökségi és KH/2019.12.03/4. számú közgyűlési határozatokban megalapozatlanul zártuk ki Felperest, mert valótlanul állítottuk, hogy Felperes súlyosan jogsértő magatartást tanúsított, engedély nélkül készített hangfelvétel nyilvánosságra hozatalával súlyos személyiségi jogsértést követett el, ezzel szemben a valóság az, hogy Felperes nem tanúsított jogsértő magatartást, ezért a kizárására irányuló határozatok valótlan indokoláson alapulnak, valótlan tényállítást tartalmaznak”, és ezen nyilatkozatát a II. rendű alperes elnöksége és a közgyűlése előtt közgyűlési jegyzőkönyvében rögzítse és a tagságával ismertesse.

Sérelemdíjként az I. és II. rendű alpereseket személyenként 600.000-600.000 forint sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni

[3] Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Álláspontjuk szerint ugyanazon nyilatkozat nem lehet egyszerre becsületet és jóhírnevet sértő. Nem tettek olyan állítást egyik hivatkozott dokumentumban sem, hogy „felperes engedély nélküli hangfelvételt készített és azt nyilvánosságra hozta, súlyos jogsértést követett el”. Vitatták azon felperesi állítást is, hogy a hivatkozott nyilatkozatot I. rendű alperes bárkinek megküldte. A jóhírnév megsértése tekintetében arra hivatkoztak, hogy a konjunktív feltételek közül sem valamely személyre vonatkozó közlés, sem a közlés tényállítás kifejezése, sem pedig az objektíve valótlanosság nem következett be.

A méltányos elégtétel keretében kért bocsánatkérő közlést a sajtó-helyreigazítási per jogkövetkezményének tekintették. A sérelemdíj vonatkozásában vitatták a felperes számítási módját. Kifejtették, hogy felperesnek azt kellene bizonyítania, hogy a magatartásuk kapcsán érte-e olyan hátrány, amely indokolná a sérelemdíj megfizetését. Ha érte esetlegesen ilyen hátrány, az pontosan miben nyilvánult meg, mivel támasztható az alá; az összességében 600.000 forint összegű sérelemdíj iránti igény milyen hátrányának a csökkentésére alkalmas; és a felperest ért hátrány mennyiben áll arányban a követelt összeggel és miért, valamint melyek a személyes körülményei és az eset sajátos tényállása, ami megalapozza a megjelölt összeget.

Hivatkoztak arra is, hogy nem került nagy nyilvánosság számára elérhetővé a két I. rendű alperesi nyilatkozat.

[4] Az elsőfokú bíróság részítéletével a felperesnek az I. rendű és II. rendű alperesekkel szemben előterjesztett keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 150.000 forint, a II. rendű alperesnek 150.000 forint perköltséget. Megállapította, hogy a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 72.000 forint kereseti illetéket a felperes köteles külön felhívásra az állam javára megtéríteni.

Határozatának indokolásában ismertette Magyarország Alaptörvényének I., II. és VI. cikkét, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:43. § a), d) és g) pontjait, a 2:45. § (1) és (2) bekezdését, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 7. § (1) bekezdés 12. pontját, a Pp. 185. § (1) bekezdését és (4) bekezdését.

Rögzítette, miszerint a felperes a keresetét többször megváltoztatta, felemlerte, kiegészítette és az utolsó fenntartott kereseti kérelem szerint vizsgálta azt az egyes megjelölt jogsértések vonatkozásában.

Az egészséghez fűződő jog megsértése vonatkozásában kiemelte, hogy a felperes nem adott elő tényállást és e körben jogi érvelést. A 39. sorszámú jegyzőkönyv szerint az anyagi pervezetés körében megkísérelte azt pótolni, azonban a felperes a tényállás tisztázásához szükséges előadást nem tette meg, a kérdésekre nem, vagy részben válaszolt. A rendelkezésre álló adatok alapján maga a jogsérelem nem volt bizonyított, ezért a keresetet elutasította.

A felperes becsületének az I. rendű alperes részéről való állított megsértése vonatkozásában kiemelte, hogy azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes által megjelölt kitételek alkalmasak-e a társadalmilag hátrányos megítélésére és azok kifejezőmódjukban indokolatlanul bántó véleménynyilvánításnak tekinthetők-e. Az I. rendű alperes a közgyűlésre a meghívót 25 főnek küldte meg, annak mellékleteként pedig az elnökség 2019. november 6-án készült jegyzőkönyvét. A felperes maga adta elő, hogy szerinte valótlan az az elnökségi jegyzőkönyvben szereplő tényállítás, miszerint ő maga, engedély nélkül hangfelvételt készített és azt nyilvánosságra hozta és súlyos jogsértést követett el. Amennyiben

tényállításként kell értékelni a sérelmezett kitélt, fogalmilag kizárt a becsületsértés. Egyazon közlés nem sértheti egyszerre a jóhírnevet és a becsületet. A felperes az elnökségi ülés jegyzőkönyvéből kiragadott néhány kifejezést, azonban a személyiségi jogi perben a kifogásolt közlés tényleges tartalmát nem önmagában, hanem a nyilatkozat többi részével együtt szükséges vizsgálni. Az elnökségi ülésről készült jegyzőkönyv végigvezeti azt az oksági folyamatot, amely alapján felmerült a résztvevőkben annak határozott lehetősége, hogy hangfelvételt készítettek. Ennek indokaként azt jelölte meg a dokumentum, hogy jelenlévők nyilatkozatait olyan részletességgel tartalmazza a megbeszélést követően négy nappal később megküldött összefoglaló, hogy az csak rögzítéssel volt lehetséges. A résztvevők az általuk megtett külön nyilatkozatban kifejtették ezzel kapcsolatos álláspontjukat. Az elnökségi ülés jegyzőkönyve jogi okfejtést, álláspontot ismertet, majd ennek tükrében fogalmazza meg azt, hogy az engedély nélküli hangfelvétel elkészítése és nyilvánosságra hozatala súlyos személyiségi jogi jogsértés, amelyet a felperesnek tudnia kell. A mondat első fele általánosságokat tartalmaz, második fele pedig a felperessel szemben megfogalmazott elvárást, feltételezést. Egyik szövegrész sem lekicsinylő, dehonesztáló, így nem tekinthető becsületsértőnek sem. Az elnökségi határozat szintén nem valósít meg becsületsértést, az a jegyzőkönyvben foglalt levezetés alapján kialakított álláspontot, tehát véleményt fogalmazott meg.

A 2019. október 24. és 28. napján kelt I. rendű alperesi nyilatkozatok vonatkozásában a kereseti kérelem nem volt határozott, nem jelölte meg a felperes, hogy a szövegnek mely részei vonatkoztak rá, melyeket tartott magára nézve becsületsértőnek, a kereset így határozatlanná vált, ezért azt elutasította.

A felperes jóhírnevének az I. rendű alperes általi megsértése körében kifejtette, hogy az I. rendű alperes nem vitatta, hogy a neve alatt megjelent cikket ő írta, azonban előadta, hogy a rendezvényen készült képeket az interneten feltöltik a felhőbe, amelyhez az újságnak is van hozzáférése, a szerkesztőség onnan válogatja ki a cikkek képmellékleteit. A rendelkezésre álló adatok alapján úgy ítélte meg, hogy a képek kiválasztásában az I. rendű alperes nem hatott közre, nincsen arra adat, hogy ő válogatta volna ki a megjelentetett képeket, ezért részéről személyiségi jogsértés nem volt megállapítható. Maga a cikk szövege tárgyilagos, valós adatokat közlő, így a jogsértés nem valósult meg. Az újság főszerkesztőjének a megidézését mellőzte, ugyanis a felperes nem jelölte meg, hogy a tanút mely tények tekintetében kéri meghallgatni.

Az elnökségi ülésről készült jegyzőkönyv vonatkozásában visszautalt ítéletének a becsület megsértése vonatkozásában kifejtettek, mely szerint a leírtak véleménynyilvánításnak minősülnek.

Az elnökségi határozat vonatkozásában a PK 12. számú állásfoglalásra hivatkozott. A sérelmezett szövegrész a teljes szövegkörnyezet alapján azt fejezi ki, hogy az egyesület más tagjaiban és a vezetőségében is az a vélemény alakult ki a felperes nyolc oldalas összefoglalója nyomán, hogy rejtett hangfelvétel alapján készült, ennek a véleménynek az okát ismertette a szöveg. Az elnökség, és így az I. rendű alperes által elfoglalt jogi álláspont kifejtése az érvelés körébe tartozik, amely a véleménynyilvánítás jellemző fajtája, ez a szövegrész nem tartalmaz a felperesre nézve konkrét tényállítást, csupán azt az elvárást fogalmazza meg véleménynyilvánítás körében, hogy a felperesnek hivatása folytán ismernie szükséges az engedély nélküli hangfelvétel készítése és nyilvánosságra hozatala magánjogi értékelését. Az elnökségi álláspont más tagok nyilatkozatán, az elnökség tagjainak személyes benyomásain és a 2019. október 10-i megbeszélésen elhangzottakon és tapasztaltakon alapul. Az, hogy hogyan ítélik meg a felperes magatartását, nem minősül tényállításnak, hanem véleménynyilvánítás.

A II. rendű alperes által elkövetett állított jogsértések vonatkozásában kiemelte, hogy a kereseti kérelem nem tekinthető határozottnak, nem jelölte meg ugyanis a felperes, hogy az elnökségi jegyzőkönyvből és határozatból, a közgyűlés jegyzőkönyvből és határozatból melyek azok a nyilatkozatok, amelyek a becsületét sértették meg. A jóhírnév sérelme tekintetében nem jelölte meg, hogy mely tényállítások valósak ugyan, de azokat hamis színben tüntették fel. Nem jelölte meg a felperes, hogy milyen magatartással valósult meg a II. rendű alperes részéről a hamis színben való feltüntetés, arra sem tett nyilatkozatot, hogy ennek megvalósulása esetében a társadalmi megítélését a közlés miként befolyásolja hátrányosan. Önmagában az, hogy az elnökség kizárás iránt eljárást kezdeményezett és a közgyűlés azt lefolytatta, egyéb többlettényállás hiányában a jóhírnév sérelmet nem alapozza meg.

A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását kérte. Másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és annak megállapítását, hogy az I. rendű alperes megsértette a képmáshoz fűződő jogát és jóhírnevét, a II. rendű alperes pedig megsértette a jóhírnévhez fűződő jogát, továbbá kérte őket személyenként 600.000-600.000 forint sérelemdíj, valamint 20.000 forint perköltség megfizetésére kötelezni.

Álláspontja szerint a keresete semmiképpen nem értelmezhető úgy, ahogy azt az elsőfokú bíróság részítéletében tette. Az elsőfokú bíróság a nyilatkozatait pontatlanul és hiányosan rögzítette, eljárási szabálysértések miatt nem tette lehetővé számára a jogszerűen egybefoglalt kereseti kérelem benyújtását és csak a részítéletből derül ki, hogy a keresetét az elsőfokú bíróság hibásan értelmezte.

A jóhírnév megsértése miatt kifogásolt 2019. november 6-án kelt elnökségi jegyzőkönyvet és a 2019. december 3-án kelt közgyűlési határozatot nem kontextusában értékelte. Ha így tette volna, akkor nyilvánvalóvá válik, hogy azok tartalmuk szerint azt a valótlan tényre való utalást tartalmazzák, mely szerint engedély nélkül hangfelvételt készített és a tenisz sportágban kialakult tarthatatlan helyzetért is felelős. Az I. rendű alperes személyes felelőssége abban nyilvánult meg, hogy egyaránt ő volt az elnökségi ülés, majd a közgyűlés összehívója és határozati javaslatok előterjesztője is.

Azt sérelmezte az újságcikkben megjelent kép vonatkozásában, hogy más, nem transzplantált személy fényképe került közzétételre, úgy mintha az az ő arcképe lenne, ez a személyének meghamisítására szolgál. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási indítványt mellőzte és megfosztotta annak a lehetőségétől, hogy bizonyítsa, miszerint az I. rendű alperes nem csupán a cikket jegyezte.

Előadta, hogy 2019. december 15-én látszólagos keresethalmazatot tartalmazó keresetlevelet nyújtott be, melyben kérte annak megállapítását is, hogy az alperes a KH2019-12-03/04. számú közgyűlési határozata érvénytelen. A 18. sorszámú beadványában az eredeti keresetlevele 2.1. pontja szerinti keresetét fenntartotta és kérte annak elkülönítését, erről az elsőfokú bíróság végzést nem hozott, a kérelmét nem bírálta el. Ezen kereseti kérelmének eldöntése nélkül a személyiségi jogi perben sem részítélet, sem ítélet nem hozható, mert az egyik lényeges valótlan tényállítása az alpereseknek az, hogy a II. rendű alperes tagjaként nem tanúsított taghoz méltó magatartást. A 2.1. pontjába foglalt kereseti kérelem elbírálása nélkül minden bizonyítási indítványt mellőzve állapította meg, hogy a II. rendű alperes tagja lett volna. Valótlan tényállítás volt az alperesek részéről, hogy a II. rendű alperes tagja volt.

Kiemelte, hogy az első fokon eljáró bíró a per kezdetétől kezdve ellenszenvet kommunikált vele szemben, ezért elfogultságot jelentett be vele szemben, melyet a későbbi bírói magatartás, így az elfogulatlanul elbírálás reményében visszavont. A Pp. 159. § (4) bekezdése szerinti a tárgyalás folyamatos kép- és hangfelvétel útján történő rögzítésre vonatkozó kérelmét az elsőfokú bíróság nem bírálta el. A 39. sorszámú jegyzőkönyv szerint a nyilatkozatainak befejezését az eljáró bíró nem tette lehetővé, az előadását megemelt hangon, ok nélkül megszakította, nem rögzítette az elmondottakat, azt pontozással jelölte.

2022. február 3-án Felperesi beavatkozó és az Alapítvány beavatkozási kérelmet terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság február 8-án a 32-III. sorszámú végzésével a perfelvételt lezárta, annak ellenére, hogy a beavatkozási kérelem 2022. február 3-án érkezett, azt február 17-ig nem lajstromozta. Három hónappal később, a 2022. április 28. napján megtartott tárgyaláson hozott 39-I. számú végzésével a beavatkozási kérelmet elutasította, azt elsősorban azzal indokolva, hogy a beavatkozási kérelem a perfelvétel lezárását követően érkezett.

A 2022. február 7-én érkezett beadványát a február 8-án megtartott tárgyaláson nem ismertette, enélkül zárta le a perfelvételt. A beavatkozási kérelem és a keresetváltoztatás hibás lajstromozását nem orvosolta, ez pedig azt eredményezte, hogy a perfelvételt lezáró 32-III., a beavatkozási kérelmet elutasító 39-I., a perfelvételt megnyitó 39-II., a keresetet elkülönítő 39-III., és a tárgyalás elhalasztására irányuló kérelmét elutasító 32-IV. sorszámú végzés jogsértő. Az elsőfokú bíróság a keresetet egybefoglaló nyilatkozat benyújtására lehetőséget nem adott, ezzel szemben az április 28-án megtartott tárgyaláson az eljárási hibák orvosolása nélkül presszionálta, hogy szóban adja elő a keresetét.

A részítélet indokolása a [15] pontjában hivatkozik a szakvéleményre. A szakértő megállapítása azon feltételezésen alapul, hogy a jelenlévők szó szerint emlékeznek arra, hogy ők maguk és mások mit mondtak a megbeszélésen. Az alperesek által csatolt nyilatkozatok 2019. október 24. és 28. napja között keletkeztek, a megbeszéléshez képest 13-17 nappal később, ezért a szakértői vélemény szerint ennyi idő távlatából már kizárt, hogy akár a saját nyilatkozataikra is pontosan, szó szerint emlékezhessenek. A szakértői vélemény azon részét az elsőfokú bíróság egyáltalán nem értékelte, melyben megállapítja, hogy az alperesek által csatolt nyilatkozatban foglalt 2 órás beszélgetés helyett az emlékeztető teljes tartama csak 40-45 perces beszélgetést tartalmaz. Kérte tanú10, Felperesi beavatkozó és tanú11 tanúként való meghallgatását.

[6] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérték. Előadták, hogy álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges és egyben elégséges körben lefolytatta. A felperes által állított személyiségi jogsértések fennálltát – a korábban általuk előadottakra hivatkozással – vitatják. Semmilyen olyan jogsértés nem merült fel az elsőfokú eljárás során, amely miatt az elsőfokú részítélet felülbírálata alkalmatlan lenne. A felperes által tett bizonyítási indítványok mellőzése szükséges, mivel utólagos bizonyításnak nincs helye.

[7] A felperes fellebbezése nem megalapozott.

[8] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú részítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező felperes sem hivatkozott.

[9] A felperes elsődleges fellebbezési kérelme körében a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla által felülbírált, elsőfokú eljárásban a személyiségi jog megsértésére vonatkozóan előterjesztett igényeit vizsgálta az elsőfokú bíróság. A rendelkezésre álló adatok alapján a felperes korábban közgyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt is terjesztett elő keresetet, azonban az elsőfokú bíróság eljárása során maga is úgy nyilatkozott a 14. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldalán, miszerint „[a] keresetem tehát személyiségi jogsértésen alapul kizárólag.” Ezt követően a 18. sorszám alatt keresetváltoztatást kívánt bejelenteni a közgyűlési határozat hatályon kívül helyezésére vonatkozóan és maga is úgy nyilatkozott, hogy kéri a bíróságtól, hogy a Ptk. 3:35. §-a szerinti kereseti kérelme elkülönítetten kerüljön lajstromozásra, tekintettel arra, hogy az jelen perben meg nem engedett keresethalmazatnak minősül. Az elsőfokú bíróság a 23. sorszámú jegyzőkönyv második oldalán rögzítette, hogy „a felperes a 18. sorszámú beadványában fenntartotta ismételten a taggyűlési határozat megtámadására vonatkozó keresetét. Egyben megállapítja, hogy a Budapest Környéki Törvényszék Gazdasági Kollégiuma előtt folyó 9.G.4386/2020. sorszámú eljárás iratait a bíróság megküldte a jelen bíróság és tanács részére áttétel, illetőleg egyéb eljárás befejező határozat nélkül.” Tájékoztatta a feleket, hogy a felperes 18. sorszámú beadványával ezen iratokat vissza fogja származtatni a Gazdasági Kollégium részére. Tájékoztatta arról is a feleket, hogy jelen per tárgya a felperesnek a Polgári Kollégiumban lajstromozott keresetlevele szerinti személyiségi jogsértés megállapítása. A 32. sorszámú jegyzőkönyv 5. oldalán az eljáró bírő tájékoztatta „a feleket, hogy jelen pernek nem tárgya a közgyűlési határozat felülvizsgálata.”

Mindebből megállapítható, hogy a peres felek, így a felperes előtt is ismert volt az, hogy jelen peres eljárásnak nem képezi tárgyát a II. rendű alperes bármely közgyűlési határozatának hatályon kívül helyezése. A közgyűlési határozat hatályon kívül helyezésével kapcsolatos eljárás kimenetele pedig nem előfeltétele a jelen polgári perben vizsgálandó személyiségi jog megsértésének megállapítására vonatkozó igénynek.

[10] A személyiségi jogi keresetek vonatkozásában az elsőfokú bíróság többször felhívta a felperest a keresetének egyértelműsítésére, mivel a felperes többször is különböző tartalommal terjesztette elő a kereseti kérelmét. Mindezen körülmények ellenére azonban a 33. sorszám alatt lajstromozott 2022. február hó 7. napján érkezett keresetváltoztatás elnevezésű beadvány, továbbá a 39. sorszámú jegyzőkönyvben rögzített felperesi nyilatkozat alapján megállapítható volt, hogy a felperesnek mi a kereseti kérelme, ez alapján az elsőfokú bíróság érdemi döntést hozhatott.

A 33. sorszám alatti keresetváltoztatás, valamint a 39. sorszám alatti jegyzőkönyvi nyilatkozat szerint a felperes kizárólag a jóhírneve megsértésének megállapítását és ebből eredően további objektív szankciók, valamint sérelemdíj megfizetésére kötelezését kérte az alpereseknek. Az I. rendű alperes vonatkozásában azt jelölte meg jogsértő magatartásként, miszerint a 2019. október hó 24. napján, továbbá a 2019. október hó 28. napján kelt I. nyilatkozataiban, valótlanul állította, hogy a 2019. október 14-ei beszélgetésről a felperes által készített emlékeztető csak hangfelvétel alapján készülhetett, amihez nem kért engedélyt. Sérelmezte továbbá, hogy a „újságnév” című újság 2019. decemberi számában közzétett

írásban azt, hogy a cikk szövegezése ellenére a megjelentetett fényképen nem az ő, hanem egy másik személy képmása került elhelyezésre.

A II. rendű alperes vonatkozásában sérelmezte a 2019. november 6-án kelt elnökségi jegyzőkönyvbe foglalt EH 2019-11/06/I. számú elnökségi határozatban azt a valótlan tényállítást, miszerint „Felperes súlyosan jogsértő magatartást tanúsított”, „megsértette a jelenlévők személyiségi jogát”, „taghoz méltó magatartást nem tanúsított”, továbbá, hogy „engedély nélküli hangfelvétel készítésének nyilvánosságra hozatala súlyos személyiségi jogi jogsértés, melyet Felperesnek tudnia kell.” Azonos okból sérelmezte a KH 2019.12.03/4. számú közgyűlési határozat 3. oldala utolsó bekezdését, és a közgyűlésről felvett jegyzőkönyv 1. napirendi pontjában foglaltakat, mint amelyek sértik a jóhírnevét.

Az elsőfokú bíróság részítéletének [16] pontjának utolsó mondatában maga is rögzítette, hogy a felperes keresetét a jogsértés megtörténtének megállapítása körében kizárólag a jóhírnév megsértésére vonatkozóan tartotta fenn, ennek ellenére a támadott határozatában vizsgálta a becsület megsértése, az egészséghez való, valamint a képmás és hangfelvételhez való jog megsértését is, ezzel pedig túlterjedt a kereseti kérelmen, ezért megsértette a Pp. 342. § (1) bekezdését. Ezen eljárási szabálysértés orvoslása lehetséges a másodfokú eljárásban azzal, hogy az elsőfokú bíróság részítéletének indokolásából a Fővárosi Ítéltábla mellőzi az ezen személyiségi jogok megtörténtének megállapítására irányuló kereseti kérelmek elbírálására vonatkozó részeket. Az eljárási szabálysértés orvoslása okán nem volt helye a részítélet hatályon kívül helyezésének.

[11] A felperes által sérelmezett további állított eljárásjogi sérelmek vonatkozásában a másodfokú bíróság mindenekelőtt rámutat, hogy a felperesnek a Pp. 170. § (2) bekezdése a), b) és c) pontjai alapján a keresetlevélben – többek között – fel kell tüntetnie a határozott kereseti kérelmet, az érvényesíteni kívánt jogot a jogalap megjelölése útján, az érvényesíteni kívánt jogot és a kereseti kérelmet megalapozó tényeket. A polgári peres eljárás nem arra szolgál, hogy a felperes olyan információkhoz jusson, amelyek alapján keresetet tud előterjesztani, hanem éppen fordítva: a keresetlevél előterjesztéséhez szükséges, hogy a felperes megjelölje az érvényesíteni kívánt jogot és a kereseti kérelmet megalapozó tényeket. A perfelvételi szak általánosságban nem azt a célt szolgálja, hogy a felperes ott szerezzen be olyan információkat, adatokat, amelyek alapján további személyeket perbe vonhat, illetve további érvényesíteni kívánt jogot jelölhessen meg a perben álló alperesekkel szemben.

[12] A Pp. 365. § (3) bekezdése szerint, ha e törvény a külön nem fellebbezhető végzésre indokolási kötelezettséget ír elő, azt a fél az ítélet elleni fellebbezésben támadhatja. Ezen jogszabályi rendelkezés lehetővé teszi – bizonyos – végzések ítélet elleni fellebbezésben való megtámadását, azonban csak akkor, ha a sérelmezett végzésre indokolási kötelezettséget ír elő a Pp. Mindezek alapján a felperes által a fellebbezésben tételesen megjelölt végzések esetén azt is vizsgálnia kellett a Fővárosi Ítéltáblának, hogy azokat támadhatja-e egyáltalán a felperes a részítélet elleni fellebbezésben.

[13] Az elsőfokú bíróság a 32-III. sorszámú végzésével a perfelételt lezárta, majd a 39-II. sorszámú végzésével azt megnyitotta, éppen azon okból, amit a felperes a fellebbezésében is előadott, hogy a 33. sorszám alatti keresetváltoztatása, amely 2022. február 7. napján a tárgyalást megelőzően került benyújtásra, a perfelvétel lezárásakor még nem állt az elsőfokú

bíróság rendelkezésére. A perfelvétel ismételt megnyitását az indokolta, hogy a kialakult probléma orvosolhatóvá váljon, a 39. sorszámú jegyzőkönyv szerint az elsőfokú bíróság a 33. sorszámú keresetváltoztatást a perfelvétel újbóli megnyitásával a perfelvételi szak részévé tette, majd ezt követően zárta le azt a 39-V. végzéssel.

[14] Az elsőfokú bíróság a 39-I. sorszámú végzésével a beavatkozás iránti kérelmeket elutasította.

A Pp. 43. § (3) bekezdése értelmében, ha a perben hozott ítélet anyagi jogerőhatása jogszabály alapján a beavatkozónak az ellenféllel szemben fennálló jogviszonyára is kiterjed, a beavatkozó a beavatkozás iránti kérelmet elutasító, valamint a beavatkozót a perből kizáró határozat ellen külön fellebbezéssel élhet. Ezen jogszabályhely a beavatkozási kérelmet elutasító végzés elleni fellebbezést kizárólag a meghatározott jogi minőséggel rendelkező, a joggyakorlat által önálló beavatkozónak nevezett számára teszi lehetővé, a felperes számára nem, ezért azt a felperes a részítélet elleni fellebbezésben sem támadhatja.

[15] Az elsőfokú bíróság a 39-III. sorszám alatti végzéssel tanú⁴ vonatkozásában előterjesztett kereseti kérelmet elkülönítette. A Pp. 117. § (1) bekezdése szerinti elkülönítés vonatkozásában hozott végzés esetén nincs a bíróságnak indokolási kötelezettsége, ezért azt, a már hivatkozott Pp. 365. § (3) bekezdése alapján, a felperes sem támadhatja a fellebbezésében.

A Fővárosi Ítéltábla megjegyzi, hogy elsőfokú bíróság az 57. sorszámú végzésével a tanú⁴ral szemben előterjesztett keresetkiterjesztésre vonatkozó kérelmet visszautasította, melyet a Fővárosi Ítéltábla a 2.Pkf.25.827/2022/2. számú végzésével helybenhagyott. Ezen másodfokú határozat folytán a felperes részítélet elleni fellebbezését elbíráló határozata már nem részítélet, hanem ítélet, mert a döntés kiterjed a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre.

[16] A 39. sorszámú jegyzőkönyv kijavítását a felperes a 41. sorszámú beadványában kérte, amelyről az elsőfokú bíróság a 43. sorszámú végzésében határozott. A Pp. 161. § alapján a jegyzőkönyv kijavítása vonatkozásában hozott határozatot nem kell külön megindokolnia a bíróságnak, ezért a már hivatkozott Pp. 365. § (3) bekezdése alapján a felperes sem támadhatja azt a fellebbezésében. A másodfokú bíróság csupán megjegyzi, hogy nem is észlelt olyan körülményt, amely indokoltá tette volna a jegyzőkönyv kijavítását.

[17] Az elsőfokú bíróság a 39-IV. sorszámú végzésével a felperesnek a perfelvételi tárgyalás elhalasztása iránti kérelmét elutasította. A Pp. 192. § (1) bekezdése szabályozza, hogy mely esetekben van helye a perfelvételi tárgyalás elhalasztásának, az ilyen jellegű kérelmet elbíráló határozat vonatkozásában a jogszabály nem ír elő indokolási kötelezettséget, ezért – a fentiek miatt – a felperes sem támadhatja azt a fellebbezésében. A másodfokú bíróság mindazonáltal megjegyzi, hogy a Pp. 192. § (2) bekezdése alapján a perfelvételi tárgyalás elhalasztásának az (1) bekezdés b) és c) pontja alapján nincs helye önmagában azért, mert a fél képviselője a nyilatkozatot azért nem tudja megtenni, mert a jelen nem lévő fél vagy annak más képviselője rendelkezik a szükséges ismeretekkel. Ezt

meghaladóan a Pp. 75. § (2) bekezdés a) pontja alapján a felperest úgy kell tekinteni, mintha jogi képviselővel járna el.

[18] A Pp. 159. § (4) bekezdése a jegyzőkönyv készítésének folyamatos felvétel útján történő készítése iránti felperesi kérelemről az elsőfokú bíróság valóban nem hozott végzést, azonban – ahogyan arra a felperes is hivatkozott a fellebbezésében – a 39. sorszámú jegyzőkönyv első oldalán tájékoztatta a feleket, hogy ahhoz a technikai feltételek nem adóttak. Az ilyen jellegű kérelmet elbíráló határozat vonatkozásban a Pp. nem ír elő indokolási kötelezettséget, ezért szintén a Pp. 365. § (3) bekezdése alapján a felperes sem támadhatta a fellebbezésében.

[19] A fentiek alapján nem történt olyan eljárási szabálysértés az elsőfokú eljárás során, amely miatt az elsőfokú bíróság határozatának hatályon kívül helyezésére lett volna szükség, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (1) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött, és az elsőfokú bíróság határozatát a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[20] A jóhírnév megsértésének megállapítására vonatkozóan az I. rendű alperes 2019. október 24-ei nyilatkozata nem tartalmaz olyan közléseket, melyeket a felperes sérelmez. A 2019. október 28-ai nyilatkozat pedig tartalmazza azokat a körülményeket is, amelyek alapján az I. rendű alperes azt a következtetést vonta le, hogy a felperes hangfelvételt készített a 2019. október 11-ei megbeszélésen. Az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott a PK 12. számú állásfoglalás szerinti értelmezés szükségességére, és minősítette a sérelmezett közléseket véleménynek, így a jóhírnév megsértésének megtörténtének megállapítására és az egyéb jogkövetkezmények alkalmazására irányuló keresetet helytállóan utasította el.

[21] A „újságnév” újságban megjelent írásnak sem a szövege, sem a képi illusztrációja nem tartalmaz jogsértő jelleget függetlenül attól, hogy az utóbbiakon a felperes nem szerepel. A szövegkörnyezet alapján pedig nem vonható le olyan következtetés, hogy a képek bármelyikén is a felperes szerepelne, ezért érdemben szintén megalapozott volt e körben is felperesi kereset elutasítása, és az újság főszerkesztőjének a tanúkénti meghallgatása sem volt szükséges.

[22] A 2019. november 6. napján tartott elnökségi ülésről készült jegyzőkönyv részletesen taglalja azt, hogy az elnökség álláspontját mely körülményekre (a beszámoló jellege, pontossága, a beszerzett nyilatkozatok) alapozza, így a sérelmezett közlések következtetések, melyek a [20] pontban már kifejtettek szerint nem jóhírnévsértő közlések.

[23] A KH/2019.12.03/04. számú közgyűlési határozat szövegezése megegyezik az elnökségi előterjesztéssel, ezért az abban kifogásolt közlések szintén nem sértik a felperes jóhírnevét.

[24] A 2019 december 3. napján tartott, II. rendű felperesi közgyűlésről készült jegyzőkönyv semmilyen formában nem tartalmazza a felperes által kifogásolt közléseket, ezért e körben érdemben helytálló volt az elsőfokú bíróság határozata. A másodfokú bíróság a felperes felvetésére megjegyzi, miszerint jelen személyiségi jogi perben semmilyen jogi jelentőséggel nem bír az, hogy a KH/2019.12.03/04. határozat elfogadását rögzítő jegyzőkönyvi megállapítás szóhasználata eltér a KH/2019.12.03/04. határozat rendelkező részének megfogalmazásától.

[25] A felperes sérelmezte, hogy a támadott részítélet [15] pontjában szerepel az alperes által 26. sorszámon benyújtott okirat és annak tartalma. Az elsőfokú bíróság részítéletének tényállás részében szerepel ezen okirat, azonban az elsőfokú bíróság a jogi indokolásában nem hivatkozott a tartalmára, és jelen határozatában a Fővárosi Ítéltábla sem értékelte azt.

[26] A Fővárosi Ítéltábla fenti megállapításai folytán további bizonyítás nem volt szükséges, így arról sem kellett döntenie, hogy a felperes tanúk meghallgatására vonatkozó indítványa a Pp. 373. § (1) bekezdése szerint utólagos bizonyításnak minősül-e vagy sem.

[27] A másodfokú bíróság döntése folytán a felperes fellebbezése nem volt megalapozott, ezért a másodfokú bíróság kötelezte a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján perköltség viselésre. A Fővárosi Ítéltábla a perköltség mértékének meghatározása során a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdését és a megbízási szerződésben kikötött 15.000 forintos óradíjat vette alapul, azzal, hogy értékelte azt is, hogy az alperesek védekezése azonos, ezért együttesen 6 óra munkavégzést talált indokoltnak.

[28] A személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (1) bekezdése, valamint a 46. § (1) bekezdése alapján – az alperesekkel szembeni követelések értékére tekintettel – számított fellebbezési illetéket a pereszes felperes köteles viselni a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-a alapján.

Budapest, 2022. november 22.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró